

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													עבודה זרה-אין מעמידין
		מאן דאמר													מימרא
לט.	<														וטריט טרופה, וציר שאין בה דגה וכו'.
לט.															מאי חילק?
לט.	◇														זו סולתנית, ומפני מה אסורה? מפני שערכונה עולה עמה.
לט.	◇														אין לו עכשיו ועתיד לגדל לאחר זמן, כגון הסולתנית והעפין - הרי זה מותר. יש לו עכשיו ועתיד להשיר בשעה שעולה מן הים, כגון אקונס ואפונס, כטספטיס ואכספטיס ואוטנס - מותר.
לט.															אכריו רבי אבהו בקיסרי: קירבי דגים ועוברן ניקחין מכל אדם, חזקתן אינן באים אלא מפלוסא ואספמיא.
לט.															האי צחנתא דבב נהרא - שריא
לט.															מ"ט?
לט.															אילימא משום דרדיפי מיא, והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה, בדוכתא דרדיפי מיא לא מצי קאי
לט.															והא קא חזינן דקא?
לט.															אלא משום דמליחי מיא, והאי דג טמא כיון דלית ליה קלפי, בדוכתא דמליחי מיא לא מצי קאי
לט.															והא קחזינן דקא?
לט.															אלא משום דלא מרבה טינא דג טמא.
לט.															האידינא דקא שפכי ביה נהר גוזא ונהר גמדה - אסירי.
לט.	◇														האי חמרא דימא - שרי, תורא דימא - אסיר, וסימניך: טמא טהור, טהור טמא.
לט.	◇														שפר נונא - שרי, קדש נונא - אסיר, וסימניך: (שמות טז) קדש לה'.
לט.	◇														קבר נונא - אסור, וסימניך: קברי עובדי כוכבים.
לט.	◇														רבי עקיבא איקלע לגינזק, אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לחיפושא, חפיה בדיקולא, חזא ביה קלפי ושרייה.
לט.	◇														רב אשי איקלע לטמדוריא, אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לצלופחא, נקטיה להדי יומא, חזא דהוה ביה צימחי ושרייה.
לט.	◇														רב אשי איקלע לההוא אתרא, אייתו לקמיה נונא דהוה דמי לשפרנונא, חפיה במשיכלי חזירי, חזא ביה קלפי ושרייה.
לט.	◇														רבה בר בר חנה איקלע לאקרא דאגמא, קריבו ליה צחנתא, שמעיה לההוא גברא דהוה קרי ליה באטי, אמר: מדקא קרי ליה באטי - ש"מ דבר טמא אית ביה, לא אכל מיניה. לצפרא עיין בה, אשכח ביה דבר טמא, קרי אנפשיה: (משלי יב) לא יאונה לצדיק כל און.
לט.	<														והקורט של חילתית.
לט.															מ"ט?
לט.	◇														משום דמפסקי ליה בסכינא אע"ג דאמר מר: נותן טעם לפגם מותר, אגב חורפיה דחילתיתא - מחליא ליה שמנוניתא, והוה ליה כנותן טעם לשבח ואסור.
לט.	◇														עבדיה דר' לוי הוה קא מזבין חילתיתא
לט.	◇														כי נח נפשיה דר' לוי אתו לקמיה דרבי יוחנן, אמרו ליה: מהו למיזבן מיניה?
לט.	◇														עבדו של חבר הרי הוא כחבר.
לט.	◇														רב הונא בר מניומי זבן תכילתא מאנשי דביתיה דרב עמרם חסידא, אתא לקמיה דרב יוסף, לא הוה בידיה, פגע ביה חנן חייטא, א"ל: יוסף עניא מנא ליה? בדידי הוה עובדא, דזביני תכילתא מאנשי דביתיה דרבנא אחוה דר' חייא בר אבא, ואתאי לקמיה דרב מתנא, לא הוה בידיה, אתאי לקמיה דרב יהודה מהגרוניא, אמר לי: נפלת ליד

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
[רב יהודה] הכי אמר שמואל:	אשת חבר הרי היא כחבר.									!	לט.
דת"ר:	אשת חבר הרי היא כחבר, עבדו של חבר הרי הוא כחבר, חבר שמת - אשתו ובניו ובניו ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשדו וכן חצר שמוכרין בה תכלת, הרי היא בחזקתה עד שתפסל.									!	לט.
תנו רבנן: [רבי מאיר]	אשת עם הארץ שנשאת לחבר, וכן בתו של עם הארץ שנשאת לחבר, וכן עבדו של עם הארץ שנמכר לחבר - כולן צריכין לקבל דברי חברות, אבל אשת חבר שנשאת לעם הארץ, וכן בתו של חבר שנשאת לעם הארץ, וכן עבדו של חבר שנמכר לעם הארץ - אינן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה, דברי ר"מ									◆	לט.
רבי יהודה:	אף הן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה.									◆	לט.
[ר"ש בן אלעזר]	וכן היה ר"ש בן אלעזר אומר: מעשה באשה אחת שנשאת לחבר, והיתה קושרת לו תפילין על ידו, נשאת למוכס, והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו.									○	לט.
רב:	חב"ל אסור בחותם אחד, חמ"ג מותר בחותם אחד - חלב, בשר, יין, תכלת - אסורין בחותם אחד - חילתית, מורייס, פת, גבינה - מותרין בחותם אחד.									■	לט.
[רב]	פת למאי נחוש לה? אי משום איחלופי, קריא בחמימא מידע ידע, דחיטי בדשערי נמי מידע ידע, אי כי הדדי, כיון דאיכא חותם אחד לא טרח ומזייף.									■	לט:
	ורב, מ"ש גבינה? דלא טרח ומזייף, חלב נמי לא טרח ומזייף									?	לט:
רב כהנא:	אפיק חלב ועייל חתיכת דג שאין בה סימן.									!	לט:
	היינו בשר									?	לט:
	תרי גווני בשר.									!	לט:
שמואל:	בי"ל אסור בחותם אחד, מח"ג מותר בחותם אחד - בשר, יין, תכלת - אסורין בחותם אחד - מורייס, חילתית, גבינה - מותרין בחותם אחד.									■	לט:
	לשמואל, חתיכת דג שאין בה סימן היינו בשר									?	לט:
	תרי גווני בשר לא אמרינן.									!	לט:
ת"ר:	אין לוקחין י"מ מח"ג בסוריא, לא יין ולא מורייס ולא חלב, ולא מלח סלקונדרית ולא חילתית ולא גבינה אלא מן הממוחה, וכולן אם נתארח אצל בעל הבית - מותר.									■	לט:
	מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי									■	לט:
דא"ר יהושע בן לוי:	שגר לו בעל הבית לביתו - מותר מ"ט? בעל הבית לא שביק היתירא ואכל איסורא, וכי משגר ליה, ממאי דאכיל משדר ליה.									■	לט:
	ומלח סלקונדרית.									■	לט:
	מאי מלח סלקונדרית?									^	לט:
רב יהודה אמר שמואל:	מלח שכל סלקונדרי רומי אוכלין אותה.									!	לט:
תנו רבנן: [רבי מאיר]	מלח סלקונדרית - שחורה אסורה, לבנה מותרת, דברי רבי מאיר									◆	לט:
רבי יהודה:	לבנה אסורה, שחורה מותרת									◆	לט:
רבי יהודה בן גמליאל משום רבי חנינא בן גמליאל:	זו וזו אסורה.									◆	לט:
רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:	לדברי האומר לבנה אסורה, קירבי דגים לבנים טמאים מעורבין בה לדברי האומר שחורה אסורה, קירבי דגים שחורים טמאים מעורבין בה לדברי האומר זו וזו אסורה, זה וזה מעורבין בה.									■	לט:
רבי אבהו משום רבי חנינא בן גמליאל:	זקן אחד היה בשכונתנו, שהיה מחליק פניה בשומן חזיר.									○	לט:
	הרי אלו אסורים.									■	לט:
	למעוטי מאי?									^	לט:
	לחזקיה - למעוטי בידוע									!	לט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מקרא	
מקרא	מקרא														מקרא	מקרא
לרב יוחנן - למעוטי מורייס וגבינת בית אונייקי, וסתמא כר"מ.																
ואלו מותרין באכילה:																
חלב שחלבו עובד כוכבים וישראל רואהו																
והדבש, והדבדבניות אע"פ שמנטפין - אין בהן משום הכשר משקה																
וכבשין שאין דרכן לתת לתוכן יין וחומץ																
וטריט שאינה טרופה																
וציר שיש בה דגה																
ועלה של חילתית																
וזיתי גלוסקאות המגולגלין.																
השלחין אסורין.	רבי יוסי:															
ההגבים הבאים מן הסלולה - אסורין, מן ההפתק - מותרין.																
וכן לתרומה.																
יושב ישראל בצד עדרו של עובד כוכבים ועובד כוכבים חולב לו ומביא לו, ואינו חושש.	תנינא להא דת"ר:															
היכי דמי?																
אי דליכא דבר טמא בעדרו																
פשיטא																
ואי דאיכא דבר טמא בעדרו																
אמאי?																
לעולם דאיכא דבר טמא, וכי קאי חזי ליה, וכי יתיב לא חזי ליה, מהו דתימא: כיון דיתיב לא חזי ליה, ניוחש דלמא מייתי ומערב ביה, קמ"ל: כיון דכי קאי חזי ליה, אירתותי מירתת ולא מיערב ביה.																
והדבש.																
דבש למאי ניוחש לה? אי משום איערובי - מיסרא סרי, אי משום בישולי עובדי כוכבים - נאכל כמו שהוא חי, אי משום גיעולי עובדי כוכבים נותן טעם לפגם הוא ומותר.																
והדבדבניות אף על פי שמנטפות - אין בהן משום הכשר משקה.																
הבוצר לגת - שמאי אומר: הוכשר	ורמינהי: [שמאי]															
לא הוכשר	הלל:															
ואודי ליה הלל לשמאי:																
התם קא בעי ליה למשקה, הכא לא קא בעי ליה למשקה.																
וטריט שאינה טרופה.																
איזו היא טריט שאינה טרופה? כל שראש ושדרה ניכר, ואיזו ציר שיש בה דגה? כל שכלבית אחת או שתי כלביות שוטטות בו.	תנו רבנן:															
השתא כלבית אחת אמרת שרי, שתי כלביות מבעיא?																

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
לא קשיא: כאן בפתוחות, כאן בסתומות.	מימרא									!	◇
איתמר, רב הונא:	עד שתהא ראש ושדרה ניכר									◇	◇
רב נחמן:	או ראש או שדרה.									◇	◇
מתיב רב עוקבא בר חמא:	ובדגים - כל שיש לו סנפיר וקשקשת									◇	◇
אביי:	כי תניא ההיא - בארא' ופלמודא, דדמו רישייהו לטמאים.									!	◇
רב יהודה משמיה דעולא:	מחלוקת לטבל בצירן, אבל בגופן - דברי הכל אסור עד שיהא ראש ושדרה ניכר.									◇	◇
רבי זירא:	מריש הוה מטבילנא בצירן, כיון דשמענא להא דאמר רב יהודה משמיה דעולא: מחלוקת לטבל בצירן, אבל בגופן - דברי הכל אסור עד שיהא ראש ושדרה ניכר, בצירן נמי לא מטבילנא.									◇	◇
רב פפא:	הלכתא: עד שיהא ראש ושדרה ניכר של כל אחת ואחת.									◇	◇
מיתיבי:	חתיכות שיש בהן סימן, בין בכולן בין במקצתן, ואפילו באחד ממאה שבהן - כולן מותרות									◇	◇
[רשב"ג]	ומעשה בעובד כוכבים אחד שהביא גרב של חתיכות ונמצא סימן באחת מהן, והתיר רשב"ג את הגרב כולן									◇	◇
תרגמה רב פפא:	כשחתיכות שוות.									!	◇
א"ה, מאי למימרא?	מהו דתימא ניוחש דלמא אתרמי, קמ"ל.									◇	◇
[רב הונא בר חיננא]	ההוא ארבא דצחנתא דאתי לסיכרא, נפק רב הונא בר חיננא וחזא ביה קלפי ושרייה.									◇	◇
א"ל רבא:	ומי איכא דשרי כה"ג באתרא דשכיחי קלפי?									◇	◇
	נפק שיפורי דרבא ואסר, שיפורי דרב הונא בר חיננא ושרי.									◇	◇
רב ירמיה מדפתי, לידידי אמר לי רב פפי:	כי שרא רב הונא בר חיננא - בצירן, אבל בגופן לא.									◇	◇
רב אשי, לידידי אמר לי רב פפא:	כי שרא רב הונא בר חיננא אפי' בגופן									◇	◇
[רב אשי]	ואנא לא מיסר אסרינא - דקאמר לי רב פפא									◇	◇
[רב אשי]	ולא מישרא שרינא - דהא אמר רב יהודה משמיה דעולא: מחלוקת לטבל בצירן, אבל בגופן - דברי הכל עד שיהא ראש ושדרה ניכר של כל אחד ואחד.									◇	◇
יחיב רב חיננא בר אידי קמיה דרב אדא בר אהבה ויתבי וקאמר:	עובד כוכבים שהביא עריכה מלאה חביות ונמצאת כילבית באחת מהן, פתוחות - כולן מותרות, סתומות - היא מותרת וכולן אסורות.									◇	◇
א"ל: [רב אדא בר אהבה]	מנא לך הא?									◇	◇
[רב חיננא בר אידי]	מתלתא קראי שמיע לי, מרב ושמואל ורבי יוחנן.									!	◇
רב ברונא אמר רב:	קירבי דגים ועוברן אין נקחין אלא מן המומחה.									◇	◇
רמי ליה עולא לרבי דוסתאי דמן בירי:	מדקאמר רב: קירבי דגים ועוברן אין נקחין אלא מן המומחה, מכלל דג טמא אית ליה עובר									◇	◇
ורמינהי:	דג טמא משריץ, דג טהור מטיל ביצים									◇	◇
[רבי דוסתאי]	סמי מכאן עוברן.									!	◇
א"ל רבי זירא:	לא תיסמי, תרוייהו מטילי ביצים נינהו, אלא זה משריץ מבחוץ וזה משריץ מבפנים.									◇	◇

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-אין מעמידין										
מ.מ.	למה לי מומחה? לבדוק בסימנין									ז	◊
מ.מ.	כסימני ביצים כך סימני דגים									ז	
מ.מ.	סימני דגים סלקא דעתך? סימני דגים סנפיר וקשקשת כתיב בהן								ז	ז	
מ.מ.	אלא, כסימני ביצים כך סימני עוברי דגים, ואלו הן סימני ביצים: כל שכודרת ועגולגלת, ראשה אחד כד וראשה אחד חד - טהורה, ב' ראשיה חדין וב' ראשיה כדין - טמאה, חלמון מבחוץ וחלכון מבפנים - טמאה, חלכון מבחוץ וחלמון מבפנים - טהור, חלכון וחלמון מעורבין זה בזה - זו היא ביצת השרץ כשנימוחו.									ז	◊
מ.מ.	רבא:									!	◊
מ.מ.	ולרבי דוסתאי דמן בירי דאמר: סמי מכאן עוברן									ז	◊
מ.מ.	כסימני ביצים כך סימני עוברי דגים									ז	
מ.מ.	לאו תרוצי מתרצת לה: כך סימני קירבי דגים.									!	◊
מ.מ.	והיכי משכחת בסימני קירבי דגים שיהא כד וחד?									ז	◊
מ.מ.	משכחת לה בשילפוחא.									!	◊
מ.מ.	אם אין שם מומחה, מאי?									^	◊
מ.מ.	כיון דאמר אני מלחתי - מותרין.									!	◊
מ.מ.	עד שיאמר אלו דגים ואלו קירביהן.									!	◊
מ.מ.	אורי ליה רב יהודה לאדא דיילא, כיון דאמר אני מלחתי - מותרין.										
מ.מ.	ועלה של חילתית.										◊
מ.מ.	פשיטא									ז	
מ.מ.	לא נצרכא אלא לקרטין שבו, מהו דתימא: ניחוש דלמא מייתי ומערב ביה, קמ"ל, דהא אישתרוקו היא דאישתרוק ואתא בהדה.									!	◊
מ.מ.	וזיתי גלוסקאות המגולגלין.										◊
מ.מ.	פשיטא									ז	
מ.מ.	לא נצרכא אע"ג דרפי טובא, מהו דתימא חמרא רמא בהו, קמ"ל: הני מחמת מישחא הוא דרפו.									!	◊
מ.מ.	שלחין אסורין.										◊
מ.מ.	היכי דמי שלחין?									^	
מ.מ.	כל שאוחזו בידו וגרעינתו נשמטת.									!	◊
מ.מ.	החגיבין הבאין כו'.										◊
מ.מ.	החגיבין, והקפריסין, והקפלוטות, הבאין מן האוצר ומן ההפתק ומן הספינה - מותרין, הנמכרין בקטלוא לפני חנוני - אסורין, מפני שמזלף יין עליהן. וכן יין תפוחים של עובדי כוכבים הבאין מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה - מותרין, הנמכר בקטלוא - אסור, מפני שמערבין בו יין.										◊
מ.מ.	פעם א' חש רבי במעיו, אמר: כלום יש אדם שיודע, יין תפוחים של עובדי כוכבים אסור או מותר?									o	
מ.מ.	אמר לפניו ר' ישמעאל ב"ר יוסי: פעם אחת חש אבא במעיו, והביאו לו יין תפוחים על עובדי כוכבים של ע' שנה, ושתה ונתרפא									o	◊
מ.מ.	אמר לו: כל כך היה בידך ואתה מצערני									o	

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-! תירוץ proof-ראיה ■
--	--

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בדקו ומצאו עובד כוכבים אחד שהיה לו שלש מאות גרבי יין של תפוחים של ע' שנה, ושתה ונתרפא												⦿	⋄	מ:
אמר: ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים.	[רבי]											⦿	⋄	מ:
וכן לתרומה.													■	מ: <
מאי וכן לתרומה?													^	מ:
וכן לכהן החשוד למכור תרומה לשם חולין - לפניו הוא דאסור, אבל הבא מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה - מותר, אירתותי מירתת, סבר: שמעי ביה רבנן ומפסדו לי מינאי.	רב ששת:												!	מ: ⋄
הדרן עלך אין מעמידין													⋄	

OHR SOMAYACH אוהל שמש
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

עבודה זרה לט. - מו.

עבודה זרה לט. - מו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חברו, וישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים	איתיביה:								ז		
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה									ז		
שפחסה.	אביי:								!		
וכי פחסה מאי הוי?									ז		
פחסה אע"פ שלא חסרה - בטלה	והא תנן:								ז		
הני מילי דפחסה עובד כוכבים, אבל פחסה ישראל לא בטלה.									!		
לעולם כי פחסה ישראל נמי בטלה, אלא גזרה דלמא מגבה לה והדר מבטיל לה, והוי עבודת כוכבים ביד ישראל, וכל עבודת כוכבים ביד ישראל אינה בטלה לעולם.	רבא:								!		
עכו"ם שהביא אבנים מן המרקוליס וחיה בהן דרכים וטרטאות - מותרות, וישראל שהביא אבנים מן המרקוליס וחיה בהן דרכים וטרטאות - אסורות	איתיביה:								ז		
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה									ז		
הכא נמי כדרבא.									!		
עובד כוכבים ששיפה עבודת כוכבים לצרכו - היא ושיפויה מותרין, לצרכה - היא אסורה ושיפויה מותרין, וישראל ששיפה עבודת כוכבים, בין לצרכו בין לצרכה - היא ושיפויה אסורין	איתיביה:								ז		
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה									ז		
הכא נמי כדרבא.									!		
שוחק וזורע לרוח או מטיל לים	איתיביה, רבי יוסי:								ז		
אף היא נעשה זבל, וכתבי: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם	אמרו לו:								ז		
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה									ז		
הכא נמי כדרבא.									!		
מצא צורת דרקון וראשו חתוך, ספק עובד כוכבים חתכו, ספק ישראל חתכו - אסור	איתיביה, רבי יוסי בן יסאן:								ז		
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה									ז		
הכא נמי כדרבא.									!		
אף לא ירקות בימות הגשמים, מפני שהנבייה נושרת עליהן	איתיביה, רבי יוסי:								ז		
אמאי? תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה									ז		
שאני התם, דעיקר עבודת כוכבים קיימת.									!		
והא שיפוין דעיקר עבודת כוכבים קיימת									ז		
לצרכה - היא אסורה ושיפויה מותרין	וקתני:								ז		
לפי שאין עבודת כוכבים בטלה דרך גדילתה.	רב הונא בריה דרב יהושע:								!		
קן שבראש האילן של הקדש - לא נהנין ולא מועלין, בראשה של אשרה - יתיו בקנה	איתיביה ר' שמעון בן לקיש לר' יוחנן:								ז		
קס"ד כגון ששברה וקתני יתיו בקנה									ז		
הב"ע - כגון דאייתי עצים מעלמא וקינתה בהן.									!		

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										מב
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא נהנין ולא מועלין	דיקא נמי, דקתני גבי הקדש:	■	■									מב:
אי אמרת בשלמא דאיתני עצים מעלמא, היינו דקתני גבי הקדש: לא נהנין ולא מועלין, לא נהנין מדרבנן, ולא מועלין מדאורייתא, דהא לא קדישי, אלא אי אמרת ששברה עצים ממנו וקיינתה בהן, אמאי לא מועלין? הא קדיש?			■									מב:
מידי איריא? הכא בגידולין הבאין לאחר מכאן עסקינן, וקא סבר: אין מעילה בגידולין.			ז									מב:
מאי יתיו? יתיו באפרוחין.	רבי אבהו א"ר יוחנן:			!							◇	מב:
באפרוחין - כאן וכאן מותרין, בביצים - כאן וכאן אסורין.	א"ל רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא, אסברה לך:		■								◇	מב:
ואפרוחין שצריכין לאמן כביצים דמו.	רב אשי:		■								◇	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון - יוליכם לים המלח											■	מב:
שעל המכובדין - אסורין, שעל המבוזין - מותרין.	רבן שמעון בן גמליאל:										■	מב:
למימרא, דלהני הוא דפלחי להו, למידי אחרינא לא											ז	מב:
השוטט לשום ימים, לשום נהרות, לשום מדבר, לשום חמה, לשום לבנה, לשום כוכבים ומזלות, לשום מיכאל שר הגדול, לשום שילשול קטן - הרי אלו זבחי מתים	ורמינהי:										ז	מב:
מיפלח לכל דמשכחי פלחי, מיצר ומפלחי, הני תלתא דחשיבי - ציירי להו ופלחי להו, למידי אחרינא - לנבי בעלמא עבדי להו.	אביי:										!	מב:
כל המזלות מותרין - חוץ ממזל חמה ולבנה, וכל הפרצופין מותרין - חוץ מפרצוף אדם, וכל הצורות מותרות - חוץ מצורת דרקון.	מנסיב רב ששת חומרי מתנייתא ותני:										■	מב:
כל המזלות מותרין חוץ ממזל חמה ולבנה.	אמר ר:										■	מב:
במאי עסקינן?											^	מב:
אילימא בעושה											!	מב:
אי בעושה, כל המזלות מי שרי? והכתיב: (שמות כ) לא תעשון אתי, לא תעשון כדמות שמי הממששין לפני במרום											ז	מב:
אלא פשיטא במוצא											!	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון - יוליכם לים המלח	וכדתנן:										■	מב:
אי במוצא, אימא מציעתא:											ז	מב:
כל הפרצופות מותרין - חוץ מפרצוף אדם	[מציעתא]										■	מב:
אי במוצא, פרצוף אדם מי אסור?											ז	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון - יוליכם לים המלח	והתנן:										■	מב:
צורת דרקון אין, פרצוף אדם לא											■	מב:
אלא פשיטא בעושה, וכדרב הונא בריה דרב יהושע											!	מב:
אי בעושה, אימא סיפא:											ז	מב:
כל הצורות מותרות - חוץ מצורת דרקון, ואי בעושה, צורת דרקון מי אסיר? והכתיב: (שמות כ) לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב, הני אין, צורת דרקון לא	[סיפא]										■	מב:
אלא פשיטא במוצא											!	מב:
המוצא כלים ועליהם צורת חמה	וכדתנן:										■	מב:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-כל הצלמים										
רישא וסיפא במוצא, ומציעתא בעושה?	מימרא										מג.
אב"י:	אין, רישא וסיפא במוצא, ומציעתא בעושה.										מג.
רבא:	כולה במוצא, ומציעתא רבי יהודה היא										מג.
דתנא, רבי יהודה מוסיף:	אף דמות מניקה וסר אפיס, מניקה - על שם חוה שמניקה כל העולם כולו, סר אפיס - על שם יוסף שסר ומפיס את כל העולם כולו והוא דנקיט גריוא וקא כייל, והיא דנקטא בן וקא מניקה.										מג.
תנו רבנן:	איזהו צורת דרקון?										מג.
פירש רשב"א:	כל שיש לו ציצין בין פרקיו.										מג.
מחוי רבי אסי:	בין פרקי צואר.										מג.
ר' חמא ברבי חנינא:	הלכה כר"ש בן אלעזר.										מג.
רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:	פעם אחת הייתי מהלך אחר ר' אלעזר הקפר בריבי בדרך, ומצא שם טבעת ועליה צורת דרקון, ומצא עובד כוכבים קטן ולא אמר לו כלום, מצא עובד כוכבים גדול ואמר לו: בטלה, ולא בטלה, סטרו ובטלה.										מג.
	ש"מ תלת:										מג.
	ש"מ, עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו										מג.
	וש"מ, יודע בטיב של עבודת כוכבים ומשמייה מבטל, ושאינו יודע בטיב עבודת כוכבים ומשמייה אינו מבטל										מג.
	וש"מ, עובד כוכבים מבטל בעל כרחו.										מג.
מדגף בה רבי חנינא:	ולית ליה לרבי אלעזר הקפר בריבי הא דתנן:										מג.
[תנן]	המציל מן הארי ומן הדוב ומן הנמר, ומן הגייס, ומן הנהר, ומזוטו של ים, ומשלוליתו של נהר, והמוצא בסרטיא ופלטא גדולה ובכל מקום שהרבים מצוין שם - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשין מהו?										מג.
אב"י:	נהי דמינה מייאש, מאיסורא מי מייאש? מימר אמר: אי עובד כוכבים משכח לה - מפלח פלח לה, אי ישראל משכח לה - אידי דדמיה קרין מזבין לה לעובד כוכבים ופלח לה.										מג.
תנן התם:	דמות צורות לבנות היה לו לר"ג בעלייתו בטבלא בכותל, שבהן מראה את ההדיוטות ואומר להן: כזה ראיתם או כזה ראיתם.										מג.
	ומי שרי? והכתיב: (שמות כ) לא תעשון אתי, לא תעשון כדמות שמישי המשמשים לפני										מג.
אב"י:	לא אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותן										מג.
כדתניא:	לא יעשה אדם בית תבנית היכל, אכסדרה תבנית אולם, חצר תבנית עזרה, שולחן תבנית שולחן, מנורה תבנית מנורה, אבל הוא עושה של ה' ושל ו' ושל ח', ושל ז' לא יעשה אפילו של שאר מיני מתכות										מג.
רבי יוסי בר יהודה:	אף של עץ לא יעשה, כדרך שעשו בית חשמונאי										מג.
אמרו לו:	משם ראיה? שפודין של ברזל היו וחופין בעץ, העשירו עשאו של כסף, חזרו והעשירו עשאו של זהב.										מג.
	ושמשין שאי אפשר לעשות כמותן מי שרי?										מג.
והתניא:	לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמישי המשמשים לפני במרום										מג.
אב"י:	לא אסרה תורה אלא בדמות ד' פנים בהדי הדדי.										מג.
	אלא מעתה, פרצוף אדם לחודיה תשתרי										מג.
אלמה תניא:	כל הפרצופות מותרין, חוץ מפרצוף אדם										מג.
	רב יהודה בריה דרב יהושע, מפרקיה דרבי יהושע שמיע לי:										מג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator													מגן
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	
ושאר שמשין מי שרי?		ז													מגן
(שמות כ) לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמי הממששין לפני במרום, כגון אופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת	והתניא:	ז	■											◇	מגן
לא אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון.	אביי:	!												◇	מגן
ושבמדור התחתון מי שרי?		ז													מגן
אשר בשמים - לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות, ממעל - לרבות מלאכי השרת.	והתניא:	ז	■											◇	מגן
כי תניא ההיא לעובדם.	!													◇	מגן
אי לעובדם, אפילו שילשול קטן נמ?	ז													◇	מגן
אין הכי נמי, ומסיפיה דקרא נפקא	!														מגן
אשר בארץ - לרבות ימים ונהרות הרים וגבעות, מתחת - לרבות שילשול קטן.	דתניא:	!	■											◇	מגן
ועשייה גרידתא מי שרי?	ז													◇	מגן
לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמי הממששין לפני במרום, כגון חמה ולבנה, כוכבים ומזלות	והתניא:	ז	■											◇	מגן
שאני ר"ג, דאחרים עשו לו.	!													◇	מגן
והא רב יהודה דאחרים עשו לו	ז													◇	מגן
שיננא, סמי עיניה דדין	ז	○													מגן
התם בחותמו בולט, ומשום חשדא	!													◇	מגן
טבעת שחותמה בולט - אסור להניחה ומותר לחתום בה, חותמה שוקע - מותר להניחה ואסור לחתום בה.	דתניא:	!	■												מגן
ומי חיישנן לחשדא?	ז														מגן
והא בי כנישתא דשף וייתיב בנהרדעא דאוקמי ביה אנדרטא, והו עיילי ביה אבוה דשמואל ולוי ומצלו בגויה, ולא חיישי לחשדא	[אבוה דשמואל ולוי]	ז	○											◇	מגן
רבים שאני.	!													◇	מגן
והא רבן גמליאל דיחיד הוה	ז													◇	מגן
כיון דנשיא הוא, שכיחי רבים גביה.	!													◇	מגן
ואיבעית אימא: דפרקים הואי.													!	◇	מגן
ואיבעית אימא: להתלמד שאני													!	◇	מגן
(דברים יח) לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות.	דתניא:												!	■	מגן
רשב"ג אומר וכו'.														■	מגן
איזו הן מכובדין, ואיזו הן מבוזין?														^	מגן
מכובדין - למעלה מן המים, מבוזין - למטה מן המים	רב:												!	◇	מגן
אלו ואלו מבוזין הן, אלא אלו הן מכובדין - שעל השירין ועל הנזמים ועל הטבעות.	שמואל:												!	◇	מגן
מכובדין - שעל השירין ועל הנזמים ועל הטבעות, מבוזין - שעל היורות ועל הקומקמסין ועל מחמי חמים, ושעל הסדינין ועל המטפחות.	תניא כוותיה דשמואל:													■	מגן

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שוחק וזורה לרוח או מטיל לים.	רבי יוסי:											■
אף הוא נעשה זבל, שנאמר: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם.	אמרו לו:											■ ■
והלא כבר נאמר: (דברים ט) ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרוף אותו ואכות אותו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשליך את עפרו אל הנחל היוורד מן ההר	תניא: אמר להם רבי יוסי:								⚡			◇
משם ראייה? הרי הוא אומר: (שמות לב) ויזר על פני המים וישק את בני ישראל, לא נתכוין אלא לבדוקן כסוטות.	אמרו לו:								!			◇
והלא כבר נאמר: (דברי הימים ב' טו) וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת וגו' וידק וישרף בנחל קדרון	אמר להם רבי יוסי:								⚡			◇
משם ראייה? נחל קדרון אינו מגדל צמחין.	אמרו לו:								!			◇
ולא?									⚡			
אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון, ונמכרין לגננין לזבל, ומועלין בהן	והתניא:								⚡			◇
מקומות מקומות יש בו, יש מקום מגדל צמחין, ויש מקום שאין מגדל צמחין.									!			◇
מאי מפלצתה?									^			
דהוה מפליא ליצנותא	רב יהודה:								!			◇
כמין זכרות עשתה לה, והיתה נבעלת לו בכל יום.	כדתני רב יוסף:								!			◇
והלא כבר נאמר: (מלכים ב' יח) וכתת נחש נחשת אשר עשה משה	אמר להם רבי יוסי:								⚡			◇
משם ראייה? הרי הוא אומר: (במדבר כא) ויאמר ה' אל משה עשה לך שרף, לך - משלך, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו, והתם בדין הוא דכיתוי לא הוה צריך אלא כיון דחזא דקא טעו ישראל בתריה, עמד וכיתתו.	אמרו לו:								!			◇
והלא כבר נאמר: (שמואל ב' ה) ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו	אמר להם:								⚡			■
ומאי משמע דהאי וישאם דוד לישנא דזרויין הוא?									⚡			
(ישעיהו מא) תזרם ורוח תשאם, ומתרגמינן: תזרינן ורוח תטללינן	כדמתרגם רב יוסף:								!			■
משם ראייה? הרי הוא אומר: וישרפו באש, ומדלא כתיב וישרפם וישאם, ש"מ וישאם ממש.	אמרו לו:								!			◇
מכל מקום קשו קראי אהדדי									⚡			◇
כדרב הונא									!			
כתיב: (דברי הימים א' יד) ויאמר דוד וישרפו באש, וכתיב: וישאם	דרב הונא רמי:								⚡	!		
לא קשיא: כאן קודם שבא איתי הגיתי, כאן לאחר שבא איתי הגיתי, דכתיב: (שמואל ב' י"ב) ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב	[רב הונא]								!	!		◇
ומי שרי? איסורי הנאה נינהן									⚡			◇
איתי הגיתי בא וביטלה.	רב נחמן:								!			◇
משקלה ככר זהב, היכי מצי מנח לה?									⚡			◇
ראויה לנוח על ראש דוד.	רב יהודה אמר רב:								!			◇
אבן שואבת היתה בה דהות דרא לה.	רבי יוסי ברבי חנינא:								!			◇
אבן יקרה היתה בה ששוה ככר זהב.	רבי אלעזר:								!			◇

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-כל הצלמים										
	מאי קאמר?										מד.
	הכי קאמר: בשכר שפקודיך נצתה לי לעדות.										מד.
	מאי עדותה?										מד.
	שהיה מניחה במקום תפילין והולמתו.										מד.
	והא בעי אנוחי תפילין										מד.
	מקום יש בראש שראוי להניח בו שתי תפילין.										מד.
	(דברי הימים ב' כג) ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות										מד.
	נזר - זו כלילא										מד.
	עדות - א"ר יהודה אמר רב: עדות הוא לבית דוד, שכל הראוי למלכות הולמתו, וכל שאינו ראוי למלכות אין הולמתו.										מד.
	(מלכים א' א) ואזניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך - אמר רב יהודה אמר רב: שמתנשא להולמו ולא הולמתו.										מד.
	(מלכים א' א) ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו										מד.
	מאי רבותייהו?										מד.
	כולם נטולי טחול וחקוקי כפות הרגלים היו.										מד.
	שאל פרוקלוס בן פלוספוס את ר"ג בעכו, שהיה רוחץ במרחץ של אפרודיטי, אמר ליה, כתוב בתורתכם: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם, מפני מה אתה רוחץ במרחץ של אפרודיטי?										מד:
	אמר לו: [רבן גמליאל]										מד:
	וכשיצא, אמר לו: אני לא באתי בגבולה, היא באה בגבולי, אין אומרים: נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי, אלא אומרים: נעשה אפרודיטי נוי למרחץ.										מד:
	דבר אחר: אם נותנים לך ממון הרבה, אי אתה נכנס לעבודת כוכבים שלך ערום ובעל קרי ומשתין בפניה, זו עומדת על פי הביב וכל העם משתינין לפניה, לא נאמר אלא אלהיהם, את שנוהג בו משום אלוה - אסור, את שאינו נוהג בו משום אלוה - מותר.										מד:
	והיכי עביד הכי?										מד:
	בכל מקום מותר להרהר, חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא										מד:
	וכי תימא, בלשון חול אמר ליה										מד:
	דברים של חול מותר לאומרן בלשון קדש, דברים של קדש אסור לאומרן בלשון חול										מד:
	כשיצא, אמר לו: אין משיבין במרחץ.										מד:
	תשובה גנובה השיבו ר"ג לאותו הגמון, ואני אומר: אינה גנובה.										מד:
	מה גנובתייה?										מד:
	דקאמר לו: זו עומדת על פי הביב וכל אדם משתיין בפניה										מד:
	וכי משתיין בפניה מאי הוי?										מד:
	פעור יוכיח, שמפערין לפניו בכל יום ואינו בטל										מד:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אינה גנובה, זו עבודתה בכך, וזו אין עבודתה בכך.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]										
גנובתה מהכא:	אביי:										
דקאמר ליה: אני לא באתי בגבולה והיא באה בגבולי	[רבן גמליאל]										
וכי בא בגבולה מאי הוי?											
עבודת כוכבים שיש לה מרחץ או גינה - נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה	והתנן:										
אינה גנובה, שלא בטובת רבן גמליאל כבטובת אחרים דמי.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]										
גנובתה מהכא:	רב שימי בר חייא:										
דקאמר לו: זו עומדת על הביב וכל אדם משתינין בפניה	[רבן גמליאל]										
וכי משתינין בפניה מאי הוי?											
רק בפניה, השתינין בפניה, גיררה וזרק בה את הצואה - הרי זו אינה בטילה	והתנן:										
אינה גנובה, התם לפי שעתא הוא רתח עלה והדר מפייס לה, הכא כל שעתא ושעתא בזלזולה קיימא.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]										
גנובתה מהכא:	רבה בר עולא:										
דקאמר ליה: אין אומרין נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי אלא נעשה אפרודיטי נוי למרחץ	[רבן גמליאל]										
וכי אמר נעשה מרחץ לאפרודיטי נוי מאי הוי?											
האומר בית זה לעבודת כוכבים, כוס זה לעבודת כוכבים - לא אמר כלום, שאין הקדש לעבודת כוכבים	והתניא:										
אינה גנובה, נהי דאיתסורי לא מיתסרא, נוי מיהא איכא.	ואני אומר: [רבי חמא בר יוסף]										
הנכרים העובדים את ההרים ואת הגבעות - הן מותרין ומה שעליהן אסורין, שנאמר: (דברים ז) לא תחמוד כסף וזהב עליהם.	[ת"ק]										
(דברים יב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, אלהיהם על הגבעות - ולא הגבעות אלהיהם, ומפני מה אשירה אסורה? מפני שיש בה תפיסת ידי אדם, וכל שיש בה תפיסת ידי אדם - אסור.	ר' יוסי הגלילי:										
אני אובין ואדון לפניך: כל מקום שאתה מוצא הר גבוה וגבעה נשאה ועץ רענן, דע שיש שם עבודת כוכבים.	רבי עקיבא:										
ורבי יוסי הגלילי היינו תנא קמא											
צפוי הר כהר איכא בינייהו	רמי בר חמא אמר ריש לקיש:										
צפוי הר אינו כהר ומיתסר	תנא קמא סבר:										
צפוי הר הרי הוא כהר.	ור' יוסי הגלילי סבר:										
דכולי עלמא - צפוי הר אינו כהר, והכא באילן שנטעו ולבסוף עבדו קמיפלגי	רב ששת:										
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - מותר	תנא קמא סבר:										
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור.	ור' יוסי הגלילי סבר:										
ממא?											
מפני מה אשירה אסורה? מפני שיש בה תפיסת ידי אדם, וכל שיש בו תפיסת ידי אדם - אסור	מדקתני סיפא:										
וכל שיש בו תפיסת אדם לאתווי מאי? לאו לאתווי אילן שנטעו ולבסוף עבדו.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											מזה
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילן שנטעו ולבסוף עבדו - אסור	ואף רבי יוסי בר' יהודה סבר:												מה:
מתוך שנאמר: אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, אלהיהם על הגבעות ולא הגבעות אלהיהם, שומע אני תחת כל עץ רענן אלהיהם - ולא רענן אלהיהם, ת"ל: (דברים יב) ואשריהם תשרפון באש.	דתניא: רבי יוסי בר' יהודה:												מה:
אלא תחת כל עץ רענן ל"ל?													מה:
ההוא לכדר"ע הוא דאתא													מה:
אני אובין ואדון לפניך: כל מקום שאתה מוצא הר גבוה וגבעה נשאה ועץ רענן, דע שיש שם עבודת כוכבים.	דא"ר"ע:												מה:
ורבנן, האי ואשריהם תשרפון באש מאי עבדי ליה?													מה:
מיבעי ליה לאילן שנטעו מתחילה לכך.	[רבנן]												מה:
ור' יוסי בר' יהודה נמי מיבעי - ליה להכי													מה:
ה"נ.													מה:
אלא אילן שנטעו ולבסוף עבדו מנא ליה?													מה:
נפקא ליה (דברים ז) מואשריהם תגדעון, איזהו עץ שגידעו אסור ועיקרו מותר? הוי אומר: אילן שנטעו ולבסוף עבדו.	[ר' יוסי בר' יהודה]												מה:
והא ואשריהם תשרפון באש קא נסיב לה תלמודא													מה:
אילו לא נאמר קאמר, אילו לא נאמר תשרפון באש, הייתי אומר: אשריהם תגדעון באילן שנטעו מתחילה לכך, השתא דכתיב: ואשריהם תשרפון באש, אייתר ליה ואשריהם תגדעון לאילן שנטעו ולבסוף עבדו.													מה:
ורבנן, האי ואשריהם תגדעון מאי עבדי ליה?													מה:
לכדר' יהושע בן לוי	[רבנן]												מה:
גידועי עבודת כוכבים קודמין לכיבוש ארץ ישראל, כיבוש ארץ ישראל קודם לביעור עבודת כוכבים	דא"ר יהושע בן לוי:												מה:
(דברים יב) ונתצתם את מזבחותם והנח, ושברתם את מצבותם והנח.	דתני רב יוסף:												מה:
והנח ס"ד? שריפה בעי													מה:
רדוף ואח"כ שרוף.	רב הונא:												מה:
ור' יוסי בר' יהודה האי סברא מנא ליה?													מה:
נפקא ליה (דברים יב) מאבד תאבדון, אבד ואח"כ תאבדון.	[ר' יוסי בר' יהודה]												מה:
ורבנן?													מה:
הא מיבעי ליה לעוקר עבודת כוכבים שצריך לשרש אחריה.	[רבנן]												מה:
ורבי יוסי בר' יהודה לשרש אחריה מנא ליה?													מה:
נפקא ליה (דברים יב) מואבדתם את שמם מן המקום ההוא.	[ר' יוסי בר' יהודה]												מה:
ורבנן?													מה:
ההוא לכנות לה שם	[רבנן]												מה:
מנין לעוקר עבודת כוכבים שצריך לשרש אחריה? ת"ל: ואבדתם את שמם	דתניא, ר"א:												מה:
והלא כבר נאמר: (דברים יב) אבד תאבדון. אם כן, מה ת"ל ואבדתם את שמם מן המקום ההוא? לכנות לה שם. יכול לשבח?	אמר לו ר"ע:												מז.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-< story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
---	--

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
לשבח ס"ד?		⚡									מו.
אלא, יכול לא לשבח ולא לגנאי? ת"ל: (דברים ז) שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא, הא כיצד? היו קורין אותה בית גליא - קורין אותה בית כריא, עין כל - עין קוץ.	[ר"ע] !									◊	מו.